

NOTATY Z PRAKTYKI

ANNA MAZURKIEWICZ, TADEUSZ ROTKIEWICZ

WŁÓKNIAK TWARDY W ŻWACZU U JAŁÓWKI

Katedra Anatomii Patologicznej Wydziału Weterynarii WSR
w Olsztynie
Kierownik: doc. dr T. SZUPERSKI

Spośród samoistnych nowotworów stwierdzanych w czasie przeprowadzania sekcji u zwierząt, na szczególną uwagę zasługują, między innymi, guzy stwierdzane w żwaczu.

U jałówki w wieku ok. dwu lat, klinicznie zdrowej, w trakcie poubojowego badania mięsa, obserwowano w części odzwiernikowej żwacza, na powierzchni kilkunastu centymetrów kwadratowych, mnogie guzki różnej wielkości, od ziarna prosa do orzecha laskowego, barwą nie różniące się od otoczenia. Guzki skupione obok siebie, częściowo nawet uszypułowane, konsystencji twardej, o szorstkiej powierzchni, na przekroju, o mięszu barwy szarej, konsystencji opornej z wyraźną zrogowaciałą powierzchnią. Całość tych zmian przypomina twory brodawkowate. Na przekroju szary nowotworowy mięsz guzków wrasta nie tylko w głąb śluzówki, ale sięga aż do warstwy mięśniowej (fot. 1).

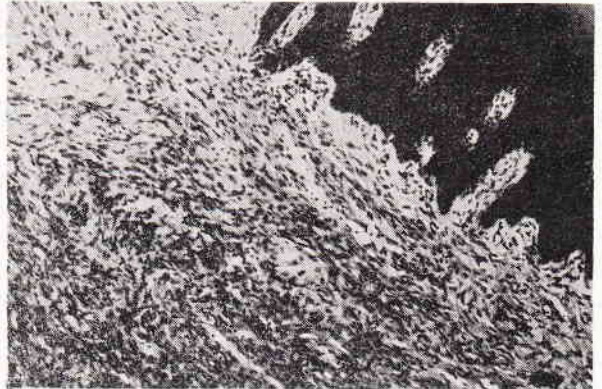

Fot. 1. Wycinek żwacza z guzkami.

Wycinek żwacza z guzkami utrwalono w 5% formalinie, następnie pobrano wycinki z różnych miejsc do badania histopatologicznego. Skrawki zabarwiono hematoksyliną i eozyną, a w celu odróżnienia włókien mięśniowych od tkanki łącznej zastosowano barwienie metodą Van Giesona.

W preparatach histologicznych stwierdza się bogatokomórkowe utkanie mięszu nowotworowego, złożonego z dojrzałych komórek tkanki łącznej tj. fibrocytów tworzących pęczki, które przebiegają w różnych kierunkach. Pośród fibrocytów obserwuje się nieliczne niedojrzałe komórki tkanki łącznej tj. fibroblasty. W części nowotworu, która wnika w głąb mięśniówki żwacza obecne są pojedyncze włókna mięśni gładkich, przeplatane namnożonymi komórkami tkanki łącznej. Stosunki te najlepiej od-

zwierciedlają preparaty barwione wybiórczą metodą Van Giesona. Powierzchnia nowotworu znajdująca się w świetle żwacza pokryta jest grubą warstwą zrogowaciałego nabłonka wielowarstwowego płaskiego, palczasto wnikałego w mięsz nowotworu (fot. 2).

Fot. 2. Część żwacza ze zrogowaciałym nabłonkiem.
Barw. HE. Pow. ok. 100 X.

Całość tym zmian można określić jako włókniaka twardego (*fibroma durum*).

Wielu autorów (1, 2, 3, 4, 5) określa podobne guzki w żwaczu jako brodawczaki. Po szczegółowej analizie własnego przypadku, okazuje się, że struktura ich wskazuje na utkanie włókniaka.

Należy przypuszczać, że rozmiary i ilość stwierdzonych ognisk nowotworowych klinicznie nie powinna wpływać ujemnie na czynność fizjologiczną przewodu pokarmowego.

W innych narządach wewnętrznych żadnych zmian nie stwierdzono.

Piśmiennictwo

1. Baló J., Korpássy B.: Allatorv. Lap. 58, 219, 1935.
2. Baryle C.: Profilassi, 15, 54, 1942.
3. Joest E.: Handbuch der speziellen pathologischen Anatomie der Haustiere, Berlin, 1919-1929.
4. M'Fadyean J.: J. comp. Path. 15, 155, 1902.
5. Zwienepoel H.: Ann. Méd. vét. 53, 526, 1904.

Adres autora: Anna Mazurkiewicz, Olsztyn-Kortowo,
Katedra Anatomii Patologicznej, WSR.

BARBARA BULIK

RETICULOSARCOMA U KOTA

Katedra Anatomii Patologicznej Wydziału Weterynarii WSR
w Olsztynie
Kierownik: doc. dr T. SZUPERSKI

U kota, samicy, rasy pospolitej, w wieku ok. 3 lat, dostarczonego z Kliniki Chorób Wewnętrznych Wydziału Weterynarii WSR w Olsztynie w celu uśpienia z klinicznym rozpoznaniem choroby nowotworowej sekcynie stwierdzono: ogólne wyniszczenie ustroju, skóra pokryta włosiem matowym, błony śluzowe, naturalnych otworów ciała, barwy bladorożowej.

W klatce piersiowej oraz w worku osierdziowym ilość płynu przesączynowego nieco większa od ilości prawidłowej, barwy słomkowej. W mięszu płucnym obecne drobne, szare guzki, na przekroju o wyglądzie słoninowatym.

W jamie brzusznej duża ilość płynu krwistego (ok. 3/4 litra). Węzły chłonne krezkowe kilkakrotnie powiększone, szare, na przekroju słoninowate o wejzeniu kremowym.